

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Ботевград, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

при участието на секретаря Т. В. Б.а
като разгледа докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело
№ 20221810200131 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Наказателно постановление № 21-0246-001710 от 22.12.2021г., издадено от А.З.И. - Началник група към ОДМВР София, РУ Ботевград, с което на П. М. Б., ЕГН *****1, на основание чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева и едновременно с това на основание Наредба Из-2539 на МВР са му отнети и 6 контролни точки.

Становищата на страните:

Жалбоподателят моли да бъде отменено обжалваното НП, което намира за незаконосъобразно по вид и размер на наложеното му наказание. Алтернативно навежда довод за маловажност.

В с. з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява, за него се явява процесуалният му представител – адв. В.В. от САК, които поддържа жалбата. В хода по същество моли РС-Ботевград да отмени Наказателното постановление по съображения изложени в жалбата. Допълнително излага доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП- двата акта били издадени от некомпетентни за това органи.

Въззиваемата страна РУ Ботевград, редовно призована, не изпраща представител и не изразва становище по делото.

Жалбата е подадена от лице, спрямо което е наложено административно наказание, т.е. от субект с надлежна процесуална легитимация. Препис от НП № 21-0246-001710 от 22.12.2021г. е връчен от Кръстанов на 08.03.2022г., като жалбата до административнонаказващия орган /АНО/, тя е подадена при АНО на 22.03.2022г., т.е. в преклузивния 14-дневен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, което налага обжалваното НП на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно по следните съображения:

От фактическа страна:

По делото е установено, че на 04.12.2021г. около 21.50 часа жалбоподателят П.Б. управлявал собствения си лек автомобил „А.“, с регистрационен № ** **** **, като не използвал обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобила. Той бил спрял за проверка от М. ХР. П. и ХР. П. ХР., и двамата, полицаи при РУ - Ботевград, които видели, че Б. управлявал автомобила без да е поставил обезопасителния колан, а такъв имало оборудван на МПС – то. Това, че управлявал МПС без обезопасителен колан, на място командир на отделение в РУ-Ботевград М. ХР. П. съставил на жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1710 от 04.12.2021 г., бланков № *****.

АУАН бил съставен в присъствие на свидетеля по установяване на нарушението ХР. П. ХР. и жалбоподателя. Копие от акта е връчен на жалбоподателя лично срещу подпис, с възражения, че полицаите го били спрели в нарушение на ЗДвП /в района на кръстовище/.

В законоустановения 3-дневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са били постъпили възражения.

Въз основа на съставения акт на 22.12.2021 г. А.З.И. - Началник група към ОДМВР София, РУ Ботевград, издал оспореното наказателно постановление. Със същото на жалбоподателя е наложено едно административно наказание „глоба“ в размер на от по 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП. Словесното и юридическо описание на нарушението

по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци. Със санкционният акт на водача са отнети и 6 контролни точки.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приложените и приети по делото писмени доказателства: АУАН № 1710 от 04.12.2021 г., бланков № *****, справка за административни нарушения по Закона за движение по пътищата, Заповед № 8121з-515/14.05.2018г., справка за нарушител/водач, както и от показанията на свидетелите М. ХР. П. и ХР. П. ХР.. Съдът постави в основата на фактическите си изводи гореизброените доказателствени материали, като отчете, че същите са безпротиворечиви и относими към предмета на доказване в производството. За нуждите на настоящото производство следва да бъде отбелязано, че разпоредбата на чл. 189 от ЗДвП предвижда отразените в редовно издаденият акт фактически положения да се считат за установени до доказване на противното. С оглед спецификата на извършваната от контролните органи дейност и многобройността на осъществяваните от тях проверки, законодателят в специална норма е установил съответна доказателствена сила на актовете за констатации, съставени при установяване на административни нарушения по Закона за движение по пътищата, която в случая не бе оборена с допустимите доказателства. /В този смисъл и Решение № 6205 от 01.07.2004 г. по адм. д. № 1116/2004 г., V отделение на ВАС/.

От правна страна:

Така посоченият АУАН № 1710 от 04.12.2021 г отговаря на императивните изисквания относно съдържанието на същия, заложен в чл.42 от ЗАНН. Актосъставителят е спазил срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН. АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от нарушителя, като в 6-шест месечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП.

НП № 21-0246-001710 от 22.12.2021г. е издадено от компетентен по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН орган, оправомощен съобразно Заповед № 8121з-515/14.05.2018г./надлежно приложена по делото/, предвид действието на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Налице е припокриване на установените фактически обстоятелства между АУАН и НП, с оглед първият да е годна основа за издаване на втория акт.

Неоснователно е възражението на процесуалния представител на

жалбоподателя за некомпетентност на актосъставителя. Актосъставителят в случая – свидетелят М. ХР. П. е командир на отделение в РУ-Ботевград и е длъжностно лице на служба по контрол по ЗДвП по чл. 189 от ЗДвП /видно от т. 1.4. от приетата делото заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на МВР/.

Настоящият съдебен състав не споделя и възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за липсата на компетентност на органа, издал процесното НП. От приетата по делото заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на МВР, т.2.9., административно наказващия орган, в качеството си на началник група „Охранителна полиция“ в РУ-Ботевград е оправомощен да издава НП за нарушения по ЗДвП. В процесното НП е вписано, че е издадено от А.З.И. - Началник група към ОДМВР София, РУ Ботевград т. е. следва да се приеме, че групата е именно " Охранителна полиция ". Настоящият състав приема и, че дори да не е посочено изрично, че тази група е именно "Охранителна полиция " от сайта на МВР – ОДМВР-София, който е публично достъпен, е видно че издателят на НП, към момента на издаването му е заемал именно тази длъжност.

Съдебният състав намира, че е осъществен състав на нарушението, визирано в чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че на 04.12.2021г. около 21.50 часа жалбоподателят П.Б. управлявал собствения си лек автомобил „А.“, с регистрационен № ** **** **, като не използвал обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобила. Нарушението е формално и довършването му е станало с осъществяване на самото деяние, без да е необходимо настъпването на друг съставомерен резултат. Тук е мястото да се отбележи, че законодателната идея за въвеждане изискванията за използване на обезопасителен колан при управление на превозните средства не случайно е намерила израз в императивни правни норми, задължителни за адресатите си. Целта е да бъдат предотвратени пътни произшествия и да бъде осигурена безопасността на самия водач и на останалите участници в движението.

От субективна страна деянието е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е знаел правилата за управление и използване на обезопасителен колан и не е съобразил поведението си с тях.

Наложено наказание за това нарушение по вид и размер е определено съобразно критериите по чл.27 от ЗАНН, така както е предвидено в чл.183,

ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, където размера на административната санкция е абсолютен и не дава възможност за индивидуализация.

Нарушението не би могло да се определи като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, в редакцията на разпоредбата към датата на извършване на нарушението, защото се касае до нарушение, от което биха могли да възникнат сериозни вреди. Към настоящия момент въпреки, не случайно, законодателят вече е изключил изрично с нормата на чл. 189з от ЗДвП приложението на чл. 28 от ЗАНН по отношение на нарушенията по ЗДвП.

По разноските:

За заплащане на разноски следва да бъде осъден жалбоподателят в процеса, но такива не са били претендирани в настоящето производство и съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.2, т.5 ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 21-0246-001710 от 22.12.2021г., издадено от А.З.И. - Началник група към ОДМВР София, РУ Ботевград, с което на П. М. Б., ЕГН *****1, на основание чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева и едновременно с това на основание Наредба Из-2539 на МВР са му отнети и 6 контролни точки, като законосъобразно и правилно.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14 - дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____